

Abel Tasman Museum

Op koers voor Tasman 2.0

Beleidsplan 2025 – 2028

Maart 2025

INHOUD

1.	Inleiding	3
2.	Missie, doelstellingen en doelgroep	4
3.	Ambitie	5
4.	Meerjarig ontwikkelproces	6
5.	Karakteristieken huidig museum	
	Aanbod	9
	Samenwerking	11
	Organisatie	12

1. Inleiding

Dit beleidsplan bouwt voort op het vorige beleidsplan 2021-2024, Tussen Sloep en Jacht. In dat plan staan, naast een beschrijving van missie, doelstellingen en doelgroep, een drietal belangrijke uitgangspunten voor de toekomstige ontwikkeling van het museum:

- Verder professionalisering van de organisatie;
- Een oplossing vinden voor de discrepantie tussen grote uitstraling van de verhalen over Tasman aan de ene kant en de kleine behuizing aan de andere kant;
- Het verstevigen van de basis van het museum in de lokale en regionale gemeenschap door inhoudelijke versterking en door verbreding van de interne organisatie.

De periode 2020-2022 stond in het teken van COVID-19, waardoor de activiteiten van het museum noodgedwongen op een laag pitje stonden. Na die periode heeft het bestuur, samen met een kleine groep vrijwilligers, de draad weer opgepakt en bovenstaande uitgangspunten opnieuw op de agenda gezet. Dat heeft geleid tot het Visie Document Abel Tasman Museum 2.0 (juli 2023), waarin ook de inzichten van de Raad van Advies expliciet zijn verwerkt. Daarnaast leverden de directeurs van het Groninger Museum en van Sterke Musea een eerste concreet fysiek inrichtingsplan van een groter Abel Tasman Museum. Het visie document bevat handvaten, zowel inhoudelijk als qua inrichting van het proces - voor het daadwerkelijk realiseren van de bovenstaande drie uitgangspunten. Van de Gemeente Westerkwartier heeft het museum subsidie ontvangen voor het omzetten van het visie document naar concrete voorstellen. Parallel werd ook subsidie ontvangen van de Provincie Groningen voor de verdere ontwikkeling van de vaste collectie.

Dit beleidsplan 2025-2028 bouwt voort op genoemd visiedocument. Het realiseren van de drie uitgangspunten kan globaal langs twee scenario's plaatsvinden. In het meest ambitieuze scenario verhuist het Abel Tasman Museum naar een groter onderkomen met een solide programmering, deels betaalde organisatie en sluitende jaarlijkse exploitatie. In het scenario daaronder blijft het museum acteren vanuit de huidige locatie, maar wordt wel een professionele organisatie opgezet – inclusief officiële museum registratie – en een uitgebreider en sterker op samenwerking gerichte activiteiten-portfolio opgezet.

In 1642/'43 voer de Groninger Abel Janszoon Tasman als eerste Europeaan langs de kusten van Tasmanië en Nieuw-Zeeland. Het Abel Tasman Museum in zijn geboortedorp Lutjegast is gewijd aan zijn leven en werk, aan de landen die hij in kaart bracht en aan de geschiedenis van zijn geboorteplaats. De stichting Abel Tasmanmuseum is in 1991 opgericht door de burgemeester en de gemeentesecretaris van de toenmalige gemeente Grootegast. In 1992 werd, als eerste aanzet voor een museum, het Abel Tasman Kabinet gehuisvest in een zaaltje bij de bibliotheek in Grootegast. In 1998 verhuisde het Abel Tasman Kabinet naar dorpshuis ~~Het~~ Kompas in Lutjegast. Na de bouw van het nieuwe dorpshuis kreeg het museum in 2014 onderdak in een zijvleugel van het gebouw. Met het project "Vernieuwd Abel Tasman Museum" werd het opnieuw ingericht en kreeg het een professionelere uitstraling. De organisatie berust bij een kleine groep vrijwilligers en draait wat de exploitatie betreft op financiële steun van de gemeente (tot 2019 Grootegast en daarna Westerkwartier) en bijdragen van bezoekers en vrienden/donateurs.

2. Missie, doelstellingen en doelgroep

Missie

“De stichting heeft ten doel het oprichten en in stand houden van een museum gericht op de historie van ontdekkingsreiziger Abel Tasman in relatie tot de hedendaagse tijd. Het museum wil door haar activiteiten tevens bijdragen aan de versterking van de leefbaarheid van Lutjegast en het Westerkwartier.”

Doelstellingen

De activiteiten van de stichting beogen *Het verhaal over de ontdekkingsreiziger Abel Tasman, geboren in Lutjegast in het Groningse Westerkwartier* uit te dragen en op de kaart te zetten, ter stimulering van de culturele identiteit van Lutjegast en het Westerkwartier en het aantrekken van toeristen in de provincie Groningen en het noorden van Nederland. Dit omvat:

- Het inrichten en beheren van een museum;
- Het houden van tentoonstellingen gericht op Abel Tasman;
- Het in beeld brengen van de geboorteplaats van Abel Tasman;
- Het benadrukken van de internationale betekenis van Abel Tasman;
- Het in beeld brengen van de cultuur van de streken die Abel Tasman heeft ontdekt;
- Al hetgeen dat tot realisering van het doel van de stichting kan leiden.

Doelgroepen

Het museum is gericht op bezoekers van alle leeftijden. Naast individuele bezoekers worden schoolklassen en groepen ontvangen. De bezoekers komen uit heel Nederland. Daarnaast hecht museum veel belang aan de banden met Tasmanië en Nieuw-Zeeland en andere landen die Tasman aandeed. Ook inwoners van die landen behoren tot onze doelgroep. Illustratief hiervoor is dat vrijwel alle nieuw in het ambt toetredende (plaatsvervangende) ambassadeurs voor Australië en Nieuw-Zeeland het Abel Tasman Museum met een bezoek vereren.

Bron: Wikipedia:

Abel Janszoon Tasman (Lutjegast, 1603; Batavia, 10 oktober 1659) was een Nederlands ontdekkingsreiziger in dienst van de Vereenigde Oost-Indische Compagnie (VOC). Hij is het bekendst geworden door zijn reizen tussen 1642 en 1644, opgezet door Antonie van Diemen. Tijdens deze reis ontdekte hij Tasmanië, Nieuw-Zeeland en Tongatapu. Alleen op het laatste eiland werd de bemanning vriendelijk onthaald.

3. Ambitie

Abel Tasman geniet internationale bekendheid. Ongeveer 30 miljoen Australiërs en Nieuw-Zeelanders hebben over Abel Tasman op school geleerd! Lutjegast, en daarmee de gemeente Westerkwartier, de provincie Groningen en ook Nederland hebben hiermee een enorme troef op zak. Zelfs nu, zonder noemenswaardige marketing, en met een museum ter grootte van een ruime huiskamer, komen er desondanks veel bezoekers uit Oceanië en komt iedere Australische en Nieuw-Zeelandse ambassadeur steevast een bezoek aan het museum brengen. Er ligt een enorm, nog te ontsluiten potentieel.

In de periode 2025-2028 wil het museum:

- Een plek creëren waar een rijk stuk geschiedenis op een avontuurlijke, pakkende manier wordt verteld. Dit als een combinatie van een rijke museale collectie en tijdelijke tentoonstellingen gekoppeld aan het beleven/experience van bepalende gebeurtenissen in de reizen en het leven van Abel Tasman.
- Het educatieve element versterken. Iedere basisschoolleerling in Noord-Nederland zou Abel Tasman moeten kennen, en het museum hebben bezocht. Onder de paraplu van educatie verzorgt het museum lezingen, deskundigheidsbevordering van de vrijwilligers en activiteiten voor bezoekers.
- Er naar streven dat elke Australiër en Nieuw-Zeelanders die in Nederland op bezoek komt op de hoogte is van het Abel Tasman Museum. Het museum wil interessant zijn voor bezoekers van alle landen die door Abel Tasman zijn aangedaan, van Indonesië tot Japan.
- Er voor zorgen dat het museum breed wordt gedragen door betrokkenen en dorpsgenoten die de te organiseren activiteiten mede mogelijk maken.
- Een actieve onderzoekscomponent ontwikkelen: we weten veel, maar er valt nog veel te ontdekken over Abel Tasman en de tijd waarin hij leefde.

In 2017 kreeg een delegatie van de toenmalige gemeente Grootegast en van het museum, op bezoek in het Golden Bay gebied, een verzoeningsgeschenk van de afstammelingen van de Māori gemeenschap die Tasman indertijd ontmoette. Dit geschenk is een grote steen van groene jade, een 'pounamu'. De Pounamu heeft een grote symbolische waarde en wordt in het museum getoond in een houten bak die is gemaakt en versierd door Māori kunstenaars.

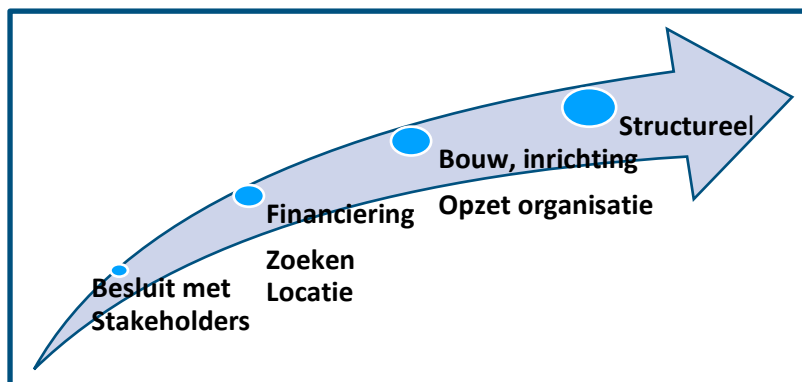

4. Meerjarig ontwikkelproces

Als vermeld, ziet het museum twee scenario's voor groei. In het meest ambitieuze scenario verhuist het Abel Tasman Museum naar een groter onderkomen met een solide programmering van een geregistreerd museum, deels betaalde organisatie en sluitende jaarlijkse exploitatie. In het scenario daaronder blijft het museum acteren vanuit de huidige locatie, maar wordt wel een professionele organisatie opgezet – inclusief officiële museum registratie – en een uitgebreider en sterker op samenwerking gerichte activiteiten-portfolio opgezet.

De keuze voor een van de twee scenario's vereist een besluit van alle stakeholders. In het geval er wordt besloten tot het meest ambitieuze scenario, zal er naar een locatie gezocht moeten worden, een exploitatieplan en budget opgesteld moeten worden. Hiervoor is een uitgewerkt marketingplan nodig dat behalve een waarde op zichzelf ook nodig is voor het vinden van financiering. Hieronder schematisch het proces dat bij het meest ambitieuze scenario hoort. Het zal duidelijk zijn dat dit een meerjarig proces is. De periode 2025-2028 staat in het teken van planvorming, feitelijke realisatie van een nieuw onderkomen zal hooguit zijn gestart. Wel zal in de planperiode het activiteitenpatroon zijn aangepast, parallel aan verdere professionalisering en het worden van een geregistreerd museum.

Figuur 1. Schematisch ontwikkelproces Abel Tasman Museum

Het huidige bestuur van het Abel Tasman Museum bestaat uit vrijwilligers, is enthousiast en ter zake kundig, en veel kan men zelf doen. Voor een goed verloop van boven geschetst veelomvattend proces is professionele hulp onontbeerlijk. Hiervoor zal het museum fondsen/subsidies inzetten die specifiek zijn gericht op het (helpen) opzetten van een vernieuwde en uitgebreide museumcollectie. Het museum is reeds gestart met het bevragen van drie relevante doelgroepen uit de stakeholders.

Directe omgeving

Het museum is en gaat in gesprek met directe omwonenden met als oogmerk te bouwen aan een open en inclusieve communicatiestrategie. Dit omvat:

- Het organiseren van buurtbijeenkomsten waar bewoners worden uitgenodigd om hun zorgen, suggesties en feedback te delen. Het museum wil actief luisteren naar de behoeften van de gemeenschap en mogelijke zorgen serieus te nemen.
 - Het organiseren van speciale evenementen of rondleidingen voor en door buurtbewoners om hen meer te betrekken bij het museum en de lokale geschiedenis.
 - Het mede via bovenstaande activiteiten aantrekken van nieuwe vrijwilligers voor het museum.
- Algeheel uitgangspunt is dat het Abel Tasman Museum een waardevolle relatie wil opbouwen met de directe omwonenden door het tonen van transparantie, respect en betrokkenheid.

Onderzoek

Het museum gaat op verschillende manieren in gesprek met studenten en wetenschappers van de Rijksuniversiteit Groningen (RUG) en andere universiteiten (zowel in Nederland als daarbuiten). Dit doet het museum door:

- Het organiseren van bijeenkomsten en lezingen over onderwerpen die relevant zijn voor kennisuitwisseling en het opbouwen van relaties met de academische gemeenschap.
- Het verwijzen naar onderzoeksprojecten die betrekking hebben op de gezamenlijke koloniale geschiedenis en cultuur die het museum belicht.
- Het op den duur in het museum organiseren van colleges en stages waarin wetenschappers en studenten hun onderzoek en expertise presenteren, met het doel een brug te slaan tussen de academische wereld en het bredere publiek dat het museum bezoekt.

Internationaal verhaal

Het Abel Tasmanmuseum in Lutjegast is een geschikte plek om een boeiend en inclusief gesprek te voeren met mensen uit verre wereldstreken, met name uit Tasmanië, Australië, Nieuw-Zeeland, Indonesië en Nederlanders met een koloniale afkomst. Het museum wil deze component versterken door:

- Het hanteren van een diverse en genuanceerde benadering. Het museum wil het brede verhaal vertellen en betreft daar graag ook mensen van overzee bij. Door het faciliteren van open en respectvolle dialogen tussen verschillende groepen bezoekers, kan het Abel Tasmanmuseum een belangrijke rol spelen in het bevorderen van begrip, verzoening en culturele uitwisseling tussen mensen met diverse achtergronden.
- Het in meerdere talen informatie beschikbaar stellen, waaronder in het Engels en mogelijk Maori.
- Het met inzet van digitale middelen creëren van interactieve activiteiten met het doel om meerdere perspectieven te delen en zo bezoekers uit te nodigen om na te denken over de complexe erfenis van kolonisatie. Momenteel loopt de uitvoering van het digitaliseringsproject, de firma Tapart levert dit voorjaar het resultaat op: concreet zicht op hoe het museum met slimme inzet van digitale middelen haar verhaal breder en meer verbeelden kan vertellen. Dit

project is 50/50 gesubsidieerd door de gemeente Westerkwartier en provincie Groningen, totale budget is 20.000 euro.

- Het sterker bij het museum betrekken van lokale gemeenschappen - waaronder ook Maori en Aboriginal groepen - bij de ontwikkeling van de vaste presentatie en tentoonstelling. Achterliggende waarden zijn meer inclusie en waarheidsvinding.

De actieve benadering van deze driedoelgroepen levert de gewenste versteviging van het meerjarig ontwikkelproces van het museum. Dit zowel inhoudelijk: wat is ons onderscheidend karakter, als procesmatig: draagvlak bij belangrijke stakeholders. De uitkomsten van de gesprekken met de genoemde drie doelgroepen zijn belangrijk voor het kiezen voor een van de twee scenario's: een schaa sprong naar een in veel opzichten groter museum of het versterken van het museum vanuit de huidige locatie.

A Maori network

Ruatapu Puke II, Field Museum, Chicago

Hinemihi, Clandon Park, London

Rauru, Hamburg

Pounamu ruamiki, Lutjegast

Waka taua, Te Hono Ki Aotearoa, Leiden

5. Karakteristieken huidig museum

Aanbod

Het museum beschikt over twee (kleine) expositieruimtes waarin de vaste collectie wordt beheerd onder de geëigende (klimatologische) omstandigheden. Daarnaast zijn er een kleine depotruimte en enige sanitaire voorzieningen.

Collectie en presentatie

De collectie omvat een bibliotheek waarin nagenoeg alles wat er over Tasman in boekvorm is verschenen, is opgenomen. Daar onder valt een exemplaar van de oorspronkelijke uitgave van het standaardboek van Heeres uit 1898 met een facsimile van het journaal van Tasman en een Engelse vertaling daarvan. Andere delen van de collectie zijn een nageschilderd portret van Tasman en zijn familie, informatiepanelen over Tasman en zijn reizen, vele objecten van VOC-schepen in eigen bezit of in bruikleen, een model op schaal 1:28 van Tasmans schip *De Heemskerck* en vele objecten uit de culturen waarmee Tasman in aanraking kwam. Dit betreft vooral objecten uit Indonesië, Tasmanië en Nieuw-Zeeland. Een absoluut topstuk van de collectie betreft de 'pounamu', een steen van groene jade. Deze steen werd in 2017 als verzoeningsgeschenk door de heer Douglas Huria, woordvoerder van de Ngāti Tūmatakōkiri, de Māori-stam in Nieuw-Zeeland waar Tasman indertijd mee in aanraking kwam, aan het Nederlandse volk aangeboden. In september 2018 werd de pounamu in de Torenkerk in Lutjegast door hem overgedragen aan het bestuur van het ATM. In 2020 is door Māori-kunstenaars een met houtsnijwerk versierde bak gemaakt waarin de pounamu ten toon gesteld wordt. Dit heeft geleid tot een versterking van de banden tussen het museum en de Māori-gemeenschap.

Het verhaal van Tasman is gedigitaliseerd en wordt met behulp van een touchscreen verteld. Bijzonder instructief bij de presentatie is de kaart van Tasmans belangrijkste reis die in een formaat van ongeveer 2 bij 4 meter met moderne technieken is afgedrukt in de vloer. Voor de rondleidingen in het museum en in Lutjegast en het buitengebied zullen in samenwerking met studenten van de Hanze Hogeschool digitale hulpmiddelen, ook geschikt voor kinderen en jongeren, worden ontwikkeld.

Het museum heeft de inventarisatie en de beschrijving van de collectie zo goed als afgerond. Binnenkort volgt, afhankelijk van structurele middelen voor de museumexploitatie, een besluit over de aanschaf van een professioneel beschrijvingssysteem. Samenwerking met andere instanties op dit gebied is gezien de licentiestructuur van zulke software niet goed mogelijk.

Geregistreerd museum

Het museum werkt sinds vorig jaar weer structureel aan het verkrijgen van de status van geregistreerd museum. Het hebben van dit beleidsplan maakt deel uit van een brede set van voorwaarden. In het kalenderjaar 2025 zal een aan alle voorwaarden voldoende aanvraag de deur uit gaan.

Tentoonstellingen

Het tweede onderdeel van de doelstelling van stichting Abel Tasmanmuseum, het organiseren van tentoonstellingen gewijd aan Tasman, vormt een structureel knelpunt. Het ontbreekt het museum aan de ruimte om tentoonstellingen te organiseren. Voor een dergelijke activiteit moet altijd een beroep gedaan worden op derden en ruimte elders. Externe tentoonstellingen brengen extra werk en kosten met zich mee. Daar staat tegenover dat een tentoonstelling als het ware 'dichter' bij het publiek gebracht kan worden en daardoor meer belangstelling krijgt. De laatst georganiseerde tentoonstelling stamt van voor de Corona periode toen in de winter van 2017/2018 de tentoonstelling 'Welkom aan boord' plaatsvond in het toenmalige het Noordelijk Scheepvaartmuseum in Groningen.

Projecten

Het museum is betrokken bij diverse projecten in samenwerking met andere organisaties:

- Historisch onderzoek naar leven en werk van Abel Tasman
- Gemeentelijk project minimuseum
- Groninger Maritieme Musea Overleg (GROMMO). Als initiatiefnemer en penvoerder heeft het Abel Tasman Museum samen met de andere maritieme musea in Groningen, verenigd in het Groninger Maritieme Musea Overleg (GROMMO) in 2018 subsidie verkregen voor de ontwikkeling van thematische vaarroutes waarmee de musea onderling verbonden worden. Het project Tasmanroutes is met de Tasmanvaarkaart en de website Tasmanroutes.nl in 2020 succesvol afgerond.
- De Historische Kring Lutjegast, onderdeel van de museumorganisatie, heeft in 2018 het boek *Verteld Verleden* uitgebracht. Dit is een bundeling van verhalen uit het dorpsverleden van Lutjegast, bijeengebracht en naverteld door Ineke Kerssies. Er was en is veel belangstelling voor het boek. Het is verkocht in combinatie met een DVD met de twee dorpsfilms die medio twintigste eeuw zijn gemaakt in Lutjegast.
- Rampjaar 1672, 350 jaar nationale herdenking. In het rampjaar 1672 speelde de vesting Bourtagne onder bevel van Bernard Johann Prott een belangrijke rol in de verdediging van de stad Groningen. Na het ontzet van Groningen vestigde Prott zich in Lutjegast op de Rikkerdaborg. Na zijn overlijden in 1703 werd hij in de kerk van Lutjegast begraven, samen met zijn drie opeenvolgende echtgenotes. Met andere organisaties in Lutjegast tezamen willen het Abel Tasman Museum en de Historische Kring Lutjegast uitgebreid aandacht besteden aan deze tweede beroemde oud-inwoner van Lutjegast.

Educatie

Het museum participeert sinds 2016 in het Educatief Project Navigatie, voor het basisonderwijs. Dit wordt georganiseerd in samenwerking met het Museumhuis/Erfgoedpartners Groningen, Cultuurclick en de gemeente. De cultuur-coördinatoren van de scholen in het Westerkwartier komen twee keer per jaar bijeen.

Het museum faciliteert bezoek van scholen en levert de benodigde informatie voor de lesprogramma's. Momenteel werkt het museum samen met basisschool 't Fundament aan een nieuwe leskist waarvoor een subsidie van 5500 euro is gevraagd.

Samenwerking

Op **lokaal niveau** werkt het Abel Tasman Museum samen met het Dorpshuis Het Kompas en de Vereniging voor Dorpsbelangen Lutjegast. Met de eigenaar van de voormalige Nederlands Hervormde kerk, de 'Torenkerk' is overleg over het gebruik van de kerk door het museum.

Op **regionaal niveau** wordt geparticipeerd in het overleg met de regionale musea (waaronder museum Wierdenland in Ezinge, museum Nienoord in Leek en het Legio-museum (inmiddels Museumplein Grootegast met ook het Victory-museum en het Drukkerijmuseum) in Grootegast). Het ATM is lid van de Ondernemersvereniging Toerisme Westerkwartier en participeert in de Samenwerking Historische Verenigingen Westerkwartier. Het ATM onderhoudt intensief contact met de gemeente Westerkwartier.

Op **provinciaal niveau** is het ATM lid van de stichting Erfgoedpartners. Tevens wordt ze voor advies bijgestaan door het Groninger Museum. Een andere samenwerking in de provincie betreft het ATM en de Vesting Bourtange. In 2019 is de tentoonstelling 'Welkom aan boord' te zien geweest in het Kruithuis van de vesting.

Op **nationaal niveau** onderhoudt het ATM contacten met het West-Fries Museum in Hoorn, met Museum Kaap Skil in Oudeschild op Texel, met Tasmandeskundigen van het Scheepvaartmuseum in Amsterdam en met experts op het gebied van de oorspronkelijke culturen in Australië/Tasmanië, Nieuw-Zeeland, de Tonga- en de Fiji-eilanden van het Volkenkundig Museum in Leiden.

Op **internationaal niveau** onderhoudt het ATM via vertegenwoordigers van de gemeente Westerkwartier contact met vertegenwoordigers van de zustergemeenten Kingborough op Tasmanië en het Tasman District op het Zuidereiland van Nieuw-Zeeland.

Sinds 2017 heeft het ATM ook een direct contact met het bestuursorgaan, de Manawhenua ki Mōhūa van de drie Maori-gemeenschappen, de Ngāti Tama, Ngāti Rārua en Te Ātiawa uit het gebied van de Golden Bay, het gebied waar Tasman indertijd aan land probeerde te gaan. Het ATM heeft ook een direct contact met de ambassadeurs van Nieuw-Zeeland en Australië in Nederland. Daarnaast heeft het ATM persoonlijk contact met Tasman-deskundigen uit Nieuw-Zeeland.

Organisatie

De stichting Abel Tasmanmuseum is ingeschreven bij de [Kamer van Koophandel](#). Het museum is BTW-plichtig en heeft de culturele ANBI-status.

Het museum is een momenteel een [vrijwilligersorganisatie](#). Het bestuur telt ten minste vijf leden. Het dagelijks bestuur bestaat uit de voorzitter, penningmeester en secretaris. De financiële administratie wordt uitgevoerd door een professioneel administratiekantoor. Daarnaast wordt op consultbasis en tegen redelijke financiële vergoeding ondersteuning gezocht voor specifieke vragen.

In 2020 heeft het ATM een vernieuwde [Raad van Advies](#) ingesteld.

De volgende [werkgroepen](#) zijn belast met uitvoerende werkzaamheden:

- *Historische Kring Lutjegast (HKL)* houdt zich in groepsverband hoofdzakelijk bezig met de historie van eigen dorp en streek.
- *Communicatie en PR*. De belangrijkste taak van deze werkgroep is de interne communicatie met de eigen medewerkers en de externe communicatie met doelgroepen, met de gemeente Grootegast en de provincie Groningen en met andere musea. Onderhoud websites en 'social media'-kanalen is een andere belangrijke taak.
- *Publiek en Educatie*. De werkgroep is (mede)verantwoordelijk voor het ontvangen van bezoekers, rondleidingen, educatie voor scholen en de ontwikkeling van nieuwe publieksgerichte projecten.
- *Beheer en onderhoud*. Dit betreft het dagelijkse onderhoud aan het museum, het inrichten en onderhouden van een kleine museumwinkel, het inrichten en onderhouden van beperkte facilitaire voorzieningen, het repareren van kleine technische gebreken etc.
- *Collectie- en informatiebeheer*. Het beschrijven, archiveren en onderhouden van de collectie waaronder de bibliotheek. Voorstellen ontwikkelen om de collectie uit te breiden. Participatie in het Digitaal Museum Groningen. Het verzamelen en structureren van informatie die voor het museum en haar bezoekers interessant kunnen zijn.

Financiering

De inkomsten van de stichting bestaan tot dusver uit donaties, incidentele activiteitsubsidies en een exploitatie-subsidie van de gemeente Westerkwartier. Bezoekers wordt gevraagd om een vrijwillige bijdrage van minimaal € 2 per persoon. Met groepen worden speciale tarieven afgesproken. Het museum legt jaarlijks

financiële verantwoording af. De stukken ondergaan een accountantscontrole voordat ze worden gepubliceerd.